

การสรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ในครอบครัวตามทัศนคติของเด็กกระทำผิด และไม่กระทำผิดกฎหมาย

กลุ่มตัวอย่างประชากรมี ๒ ประเภทคือ เด็กกระทำผิดกฎหมาย ๕๐ คน เลือกจากสถานฝึกและอบรมเด็กชายบางนา สถานแรกรับเด็กชายบ้านเมตตาและสถานฝึกอบรมเด็กหญิงบ้านปราณี ส่วนเด็กที่ไม่กระทำผิดกฎหมายเลือกจากโรงเรียน ๔ แห่งในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา คือ โรงเรียนถนนที่รุตธารามวิทยาคม โรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม โรงเรียนสตรีวัดจันทร์ประดิษฐาราม และโรงเรียนปทุมคงคา กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง ๒ กลุ่ม ต้องมีลักษณะที่เหมือนกันดังนี้คือ อายุระหว่าง ๑๒ ถึง ๑๕ ปี สภาพทางจิตปกติ ฐานะเศรษฐกิจและสังคมชั้นกลางระดับต่ำและชั้นต่ำ มีพี่น้องและต้องไม่ใช่บุตรคนแรกหรือคนสุดท้อง

แบบสอบถามที่ใช้เป็นแบบสอบถามชนิดที่ใช้ผู้สัมภาษณ์ ประกอบด้วยคำถาม ๕๑ ข้อ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัวซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ หัวข้อดังนี้คือ ความรักที่บิดามารดาให้กับเด็ก บรรยากาศในบ้านและความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและเด็ก

ในการวิเคราะห์ที่ใช้ t-technique วิเคราะห์ความสัมพันธ์ในครอบครัวของเด็กกระทำผิดและเด็กที่ไม่กระทำผิด

ผลของการวิจัยแบ่งเป็น ๓ หัวข้อตามวัตถุประสงค์ดังนี้คือ

๑. ทัศนคติของเด็กที่ไม่กระทำผิดต่อความสัมพันธ์ครอบครัว เด็กกลุ่มนี้ให้ทัศนะว่า มารดาให้ความรัก ความสนใจตนค่อนข้างมากหรือเท่า ๆ กับพี่น้อง แต่เข้าใจเด็กและยอมรับเด็กน้อย ส่วนบิดารักเด็กมากแต่สนใจเด็ก เอาใจใส่เด็ก และยอมรับเด็กน้อยกว่ามารดา โดยมากเด็กจะใกล้ชิดมารดามากกว่าบิดา ต้องการจะตามอย่างมารดาและมารดาเป็นที่พึ่งของเด็กได้มากกว่าบิดา เกี่ยวกับบรรยากาศในครอบครัว

บ้านของเด็กที่ไม่กระทำผิดมีบรรยากาศแจ่มใส เด็กไม่ค่อยสนิทสนมกับพี่แต่สนิทกับน้องมากกว่า มีการทะเลาะวิวาทกับพี่ในบางครั้ง การทะเลาะวิวาทมักใช้วิธีโต้เถียงกัน สำหรับน้อง เด็กกลุ่มนี้ไม่ค่อยทะเลาะวิวาทกับน้อง ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาค่อนข้างดี บิดามารดาก็ใคร่เกรงใจกัน ไม่ค่อยมีเรื่องขัดแย้งหรือทะเลาะวิวาทกัน เด็กรู้สึกวาระเบียบวินัยในบ้านที่ตั้งขึ้นนั้นเหมาะสมแล้ว บิดามารดาค่อนข้างเข้มงวด ใช้วิธีควบคุมความประพฤติเด็กด้วยการลงโทษด้วยวาจาแต่เด็กถูกลงโทษน้อยครั้ง ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและเด็ก เด็กมีเวลาสนิทสนมกับมารดามากกว่าบิดา มารดาให้สิทธิเด็กพอควร ส่วนบิดาจะให้สิทธิเด็กน้อยกว่า เด็กมีความคิดขัดแย้งกับบิดามารดาน้อย เมื่อเด็กทำความดีมารดาจะให้รางวัลเด็กด้วยการชมเชย บิดาให้รางวัลเด็กน้อยกว่ามารดา เด็กมีส่วนร่วมในการวางแผนงานครอบครัว และมีเวลาพักผ่อนกับครอบครัวพอสมควร เด็กชอบอยู่บ้านมากกว่าออกจากบ้าน

๒. ทักษะเด็กกระทำผิดกฎหมายคือความสัมพันธ์ในครอบครัว เด็กกลุ่มนี้ให้ทัศนะว่า มารดารักตนมากหรือน้อยกว่าพี่น้อง มารดาไม่ค่อยเข้าใจเด็กหรือยอมรับเด็ก ส่วนบิดารักเด็กมากแต่สนใจและเอาใจใส่เด็กน้อยกว่ามารดา เด็กต้องการจะตามอย่างมารดา เมื่อเด็กมีเรื่องยุ่งยากใจจะพึ่งมารดามากกว่าบิดา แต่มีเด็กกระทำผิดหลายคนไม่มีพี่พี่เลย บรรยากาศในครอบครัวของเด็กกระทำผิดกฎหมายค่อนข้างตึงเครียด เด็กไม่สนิทสนมกับพี่ ทะเลาะวิวาทกับพี่บ่อยครั้ง และทะเลาะวิวาทกันอย่างรุนแรงจนถึงขั้นใช้กำลังทุบตีกัน สำหรับความสัมพันธ์กับน้องนั้น เด็กกลุ่มนี้สนิทสนมกับน้องมากไม่ค่อยทะเลาะวิวาทกับน้อง และเมื่อน้องประสบเรื่องเดือดร้อนก็พยายามหาทางช่วยเหลือ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาไม่ตึงนัก บิดามารดาจะทะเลาะวิวาทกันบางครั้ง วิธีการทะเลาะวิวาทรุนแรงจนถึงขั้นใช้กำลังทุบตีกัน เด็กรู้สึกวาระเบียบวินัยในบ้านมากหรือน้อยเกินไป ไม่ค่อยพอใจระเบียบวินัยในบ้านของตน บิดามารดาให้การควบคุมความประพฤติเด็กด้วยการลงโทษ และเด็กถูกลงโทษบ่อยมาก ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและเด็ก เด็กมีความสนิทสนมกับมารดามากกว่าบิดา มารดาให้สิทธิเด็กน้อยแต่มากกว่าที่บิดาให้ เด็กมีโอกาสพูดคุยกับบิดามารดาน้อย มีความคิดขัดแย้งกับบิดามารดาน้อย ทั้งบิดามารดาไม่ค่อยให้รางวัลหรือชมเชยเด็กเมื่อ

ทำความดี นอกจากนั้นเด็กไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการวางแผนงานเกี่ยวกับครอบครัวมีเวลาพักผ่อนกับครอบครัวน้อย เด็กชอบออกจากบ้านมากกว่าอยู่บ้าน

๓. จากการศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของเด็กทั้งสองกลุ่มปรากฏว่า เด็กกระทำผิดจำนวนน้อยกว่าเด็กไม่กระทำผิดรู้สึกว่าคุณได้รับความรัก ความสนใจจากมารดาเท่ากับพี่น้อง ทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ เด็กกระทำผิดจำนวนมากกว่าเด็กไม่กระทำผิดกล่าววามารดาไม่เคยถามความคิดเห็นของตนเลย และถึงเขาจะมีเหตุผลก็มารดาก็ไม่ยอมรับ ทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ และ .๐๑ สำหรับความรู้สึกเกี่ยวกับบิดา ทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ คือ เด็กกระทำผิดจำนวนมากกว่าเด็กไม่กระทำผิดได้รับความสนใจจากบิดาน้อยกว่าพี่น้อง เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วปรากฏว่าเด็กกระทำผิดส่วนมากจะได้รับความรักจากมารดามากกว่าบิดา แต่เด็กที่ไม่กระทำผิดจะได้รับความรักทั้งจากบิดาและมารดา และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ เกี่ยวกับบรรยากาศในบ้าน บรรยากาศในบ้านของเด็กกระทำผิดจะตึงเครียดมากกว่าบรรยากาศในบ้านเด็กไม่กระทำผิด เด็กทั้งสองกลุ่มต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ ดังนี้คือ บิดามารดาเด็กที่ไม่กระทำผิดจะมีเรื่องขัดแย้งกันน้อยกว่าบิดามารดาของเด็กที่กระทำผิด นอกจากนั้นผู้วิจัยพบว่าบิดาของเด็กกระทำผิดทะเลาะวิวาทกันบ่อยที่สุด ส่วนบิดามารดาของเด็กไม่กระทำผิดทะเลาะกันน้อยครั้ง วิธีการทะเลาะวิวาทรุนแรงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ และ .๐๕ กล่าวคือ บิดามารดาของเด็กที่ไม่กระทำผิดจะทะเลาะวิวาทกันโดยใช้การโต้เถียงเป็นส่วนใหญ่ แต่บิดามารดาเด็กกระทำผิดจะทะเลาะวิวาทกันอย่างรุนแรงจนกระทั่งถึงกับใช้กำลังทุบตีกัน เมื่อเกิดเหตุการณ์เช่นนี้เด็กกระทำผิดส่วนมากจะใช้วิธีการแก้ปัญหาโดยออกจากบ้าน ส่วนเด็กไม่กระทำผิดจะรู้สึกเพียงไม่สบายใจ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง เด็กกระทำผิดจำนวนมากกว่าเด็กไม่กระทำผิดไม่สนิทสนมกับพี่น้องของตนเลยและยังทะเลาะกับพี่มากกว่าเด็กไม่กระทำผิด ทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ ยิ่งไปกว่านั้นผลการวิจัยยังปรากฏว่า เด็กกระทำผิดจำนวนสูงกว่าเด็กไม่กระทำผิดจะทะเลาะวิวาทกับพี่จนถึงทุบตีกัน แต่เด็กไม่กระทำผิดส่วนมากจะใช้การโต้เถียงกันเป็นส่วนใหญ่ และทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .๐๑

และ .๐๐๑ สำหรับความสัมพันธ์กับน้อง เด็กทั้งสองกลุ่มมีความสัมพันธ์อันดีกับน้องและไม่มี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ เกี่ยวกับระเบียบวินัยในบ้าน ผลการวิจัยปรากฏว่าเด็กกระทำผิดและไม่กระทำผิดแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด กล่าวคือเด็กกระทำผิดจำนวนหนึ่งกล่าวว่า บิดามารดาไม่เข้มงวดคอยดูแลที่ตั่งไว้เลย ซึ่งไม่มีเด็กที่ไม่กระทำผิดคนใดกล่าวเช่นนั้น และทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันที่ระดับ .๐๕ ที่ว่าเด็กกระทำผิดจำนวนน้อยกว่าเด็กไม่กระทำผิด รุสีกวาระเบียบวินัยในบ้านเหมาะสมแล้ว ยิ่งไปกว่านั้นผู้วิจัยพบว่า เด็กกระทำผิดถูกลงโทษ บ่อยที่สุด แต่เด็กไม่กระทำผิดจะถูกลงโทษน้อยกว่า และวิธีการลงโทษก็แตกต่างกัน กล่าวคือ เด็กกระทำผิดถูกลงโทษทางกาย ส่วนเด็กไม่กระทำผิดถูกลงโทษทางวาจา ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและเด็ก เด็กทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันที่ระดับ .๐๕ ดังต่อไปนี้คือ เด็กกระทำผิดจำนวนมากกว่าเด็กไม่กระทำผิดกล่าววว่าสมาชิกในบ้านไม่เคยมีร่วมกันวางแผนงานเกี่ยวกับครอบครัวเลยและตัวเด็กเองไม่ค่อยได้ใช้เวลาพักผ่อนกับบิดามารดา เด็กกระทำผิดมีเวลาพูดคุยกับมารดาน้อยกว่าเด็กไม่กระทำผิด และเด็กกระทำผิดของการ จะพูดคุยกับมารดามากกว่านี้ เกี่ยวกับการให้สิทธิเด็กไม่กระทำผิดกล่าวว่าบิดามารดาให้ สิทธิที่เหมาะสมแล้ว แต่เด็กกระทำผิดกล่าวเช่นนั้นน้อยกว่า

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยขอเสนอแนะการวิจัยที่น่าจะได้รับความสนใจในโอกาสต่อไปดังนี้คือ

๑. การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ในครอบครัว โดยใช้การสัมภาษณ์ ทั้งทัศนะของบิดามารดาและทัศนะของเด็ก

๒. การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ในครอบครัวตามทัศนะเด็กที่เป็น โรคประสาทและเด็กกระทำผิด

๓. การศึกษาทัศนะที่มีต่อความสัมพันธ์ในครอบครัวในระดับอายุต่างกัน

๔. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและเด็กตามลำดับการเกิด

ของเด็ก

๕. การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ในครอบครัวของเด็กกระทำผิด
และเด็กที่ไม่กระทำผิดโดยใช้แบบสอบถามที่ให้คะแนนได้
๖. การศึกษาอุปสรรคของความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและเด็ก